

RAPORT PODSUMOWUJĄCY FORUM LOKALNE (Z)ROZUM MŁODYCH

**Miejska Biblioteka Publiczna
w Hrubieszowie**

2021-09-21

RAPORT PODSUMOWUJĄCY FORUM LOKALNE

(Z)ROZUM MŁODYCH

- Organizator

Organizatorem Forum Lokalnego (Z)rozum młodych była Miejska Biblioteka Publiczna w Hrubieszowie, przy wsparciu nieformalnej grupy młodzieży *Lokalsi* działającej przy Bibliotece.

- Idea

Forum Lokalne (Z)rozum młodych to wydarzenie zorganizowane przez młodzież, dla młodzieży. Uczestnicy za pomocą metody World Café prowadzili dyskusję wokół ważnych, często kontrowersyjnych tematów. Dzięki uczestnictwu w wydarzeniu nabyli umiejętność prowadzenia dyskusji publicznych.

- Termin

Forum Lokalne (Z)rozum młodych odbyło się dnia 21.09.2021 r.

- Uczestnicy

Uczestnikami Forum Lokalnego (Z)rozum młodych było 68 osób - przedstawiciele władz miasta, organizacji pozarządowych i osób pracujących z młodzieżą, dla których sprawy młodzieży są ważne. W wydarzeniu brali również udział uczniowie szkół podstawowych klas 7-8 oraz ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych z miasta Hrubieszowa, oraz grupy i organizacje skupiające młodzież.

- Patronat

Wydarzenie odbyło się pod Honorowym Patronatem Burmistrza Miasta Hrubieszowa Marty Majewskiej.

- Dofinansowanie

Forum Lokalne (Z)Rozum Młodych zostało dofinansowane w ramach Programu *Równać Szanse 2020* przez Polsko-Amerykańską Fundację Wolności i Polską Fundację Dzieci i Młodzieży.

- Cele przedsięwzięcia

1. Zwiększenie uczestnictwa i roli młodzieży w sprawach ważnych dla ich rozwoju, podnoszenie świadomości i odpowiedzialności za własny rozwój i środowisko, w którym wzrastają, przebywają i się kształcą.
2. Poprawa umiejętności prowadzenia dyskusji publicznych w oparciu o metodę World Café.
3. Stworzenie przestrzeni dla twórczego spotkania młodzieży i dorosłych, zachęcenie uczestników do otwarcia się na dyskusję.
4. Uświadamianie młodzieży ich roli i wpływu na życie społeczne miejsca, w którym wzrastają.
5. Obalenie stereotypu, iż „młodzi głosu nie mają”.

- Metoda pracy

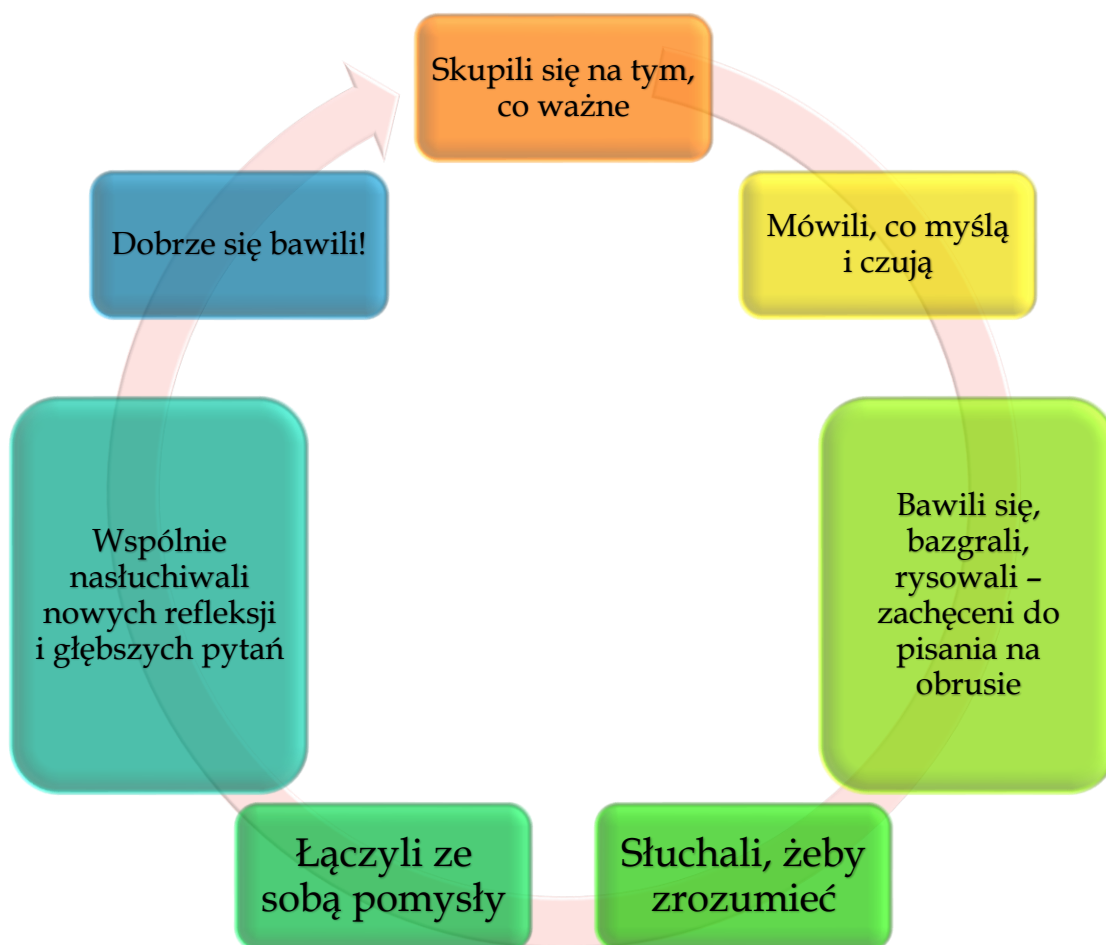
World Café - metoda służąca uporządkowaniu dyskusji, wymianie informacji i pomysłów oraz określeniu potrzeb i oczekiwań wszystkich zaangażowanych stron (ale

nie znalezieniu konkretnych rozwiązań). Polega na jednoczesnej rozmowie o kilku aspektach danej kwestii lub na kilka równoległych tematów (przypisanych do osobnych stolików) przez uczestników podzielonych na grupy. Przez zmiany stolików, uczestnicy mogą omówić wszystkie bądź większość tematów.

World Café oparte jest na założeniu, że ludzie noszą w sobie wystarczająco dużo mądrości i kreatywności, żeby stawić czoła nawet najtrudniejszym wyzwaniom. Wystarczy tylko stworzyć odpowiedni kontekst i osiągnąć wystarczający stan skupienia, żeby uzyskać dostęp do tych zasobów i wykorzystać je w najważniejszych sprawach.

Pracowaliśmy według konkretnych zasad.

Uczestnicy:

TEMATY FORUM LOKALNEGO

WYPRACOWANE PRZEZ MŁODZIEŻ
ORAZ ICH MODERATORZY - PRZEDSTAWICIELE GRUPY LOKALSI
(PRZY UDZIALE 1 DOROSŁEJ OSOBY Z MBP):

1. Wpływ pandemii na życie młodych 🗣️ moderator – Karol Grzeszczuk
2. Jak pomóc młodzieży być dobrze online? 🗣️ moderator – Katarzyna Suchecka
3. Hrubieszów miasto perspektyw dla młodzieży 🗣️ moderator – Oliwia Stecko
4. Psycholog z powołania w każdej szkole - hit czy kit? 🗣️ moderator - Kornelia Sienicka
5. Współpraca lokalna na rzecz młodzieży 🗣️ moderator – Jakub Mazur
6. Jak młody człowiek ma się odnaleźć w dorosłości po polskim systemie oświaty? 🗣️ moderator – Julia Ptak

Poniżej szczegóły dyskusji zebrane i opracowane przez moderatorów poszczególnych tematów. Autorów jest sześćcioro, dlatego konwencja wypowiedzi może się różnić.

1. Wpływ pandemii na życie młodych

Uczestnicy dyskusji jednogłośnie stwierdzili, że nie da się zaprzeczyć trwałym zmianom jakie pandemia wniosła do życia każdego człowieka. W trakcie dyskusji niestety uczestnicy wskazali dużo więcej problemów, niż pozytywnych stron pandemii. Nie poprzestali na narzekaniu. Pojawiło się wiele pomysłów, w jaki sposób możemy poprawić tę sytuację. Cztery grupy omawiające temat poruszyły następujące obszary:

Pozytywne strony pandemii:

- Rozwój technologii online,
- Przeniesienie części pracy do Internetu,
- Wprowadzenie ułatwień i nowych technologii do nauki oraz pracy,
- Więcej czasu spędzanego w rodzinnym gronie,
- Wzrost higieny w społeczeństwie.

Problemy młodzieży:

- Zamknięcie się w sobie,
- Utrudniony kontakt z rówieśnikami,
- Problemy z przyswajaniem wiedzy,
- Problemy z aktywnością fizyczną,
- Zahamowanie rozwoju psychicznego i fizycznego,
- Problemy z koncentracją podczas lekcji,

- Ogromny stres, presja, strach przed jutrem, niepewność, rozleniwienie, bezsilność,
- Upadek zdrowia psychicznego, depresja, ucieczka w uzależnienia,
- Potrzeba bliskości,
- Problemy z komunikacją u osób z niepełnosprawnościami,
- Strach przed powrotem do szkoły.

Problemy Nauczycieli:

- Brak odpowiedniego przeszkolenia przed nauką zdalną,
- Problemy ze sprzętem,
- Problem z komunikacją z osobami niepełnosprawnymi,
- Problem z przystosowaniem się do nowej sytuacji,
- Zaburzony czas pracy,
- Stres i podobne problemy jak u młodzieży.

Problemy dotyczące wszystkich:

- Stres, lęk, obawa przed jutrem, niepewność,
- Niedoinformowanie,
- Słabsza motywacja do działania,
- Potrzeba bliskości,
- Pogorszenie organizacji pracy,
- Ciągły brak powrotu do normalności,
- Zmiany w codziennej rutynie,
- Nauka zdalna była problem nie tylko dla uczniów i nauczycieli ale również dla rodziców,
- Nadmierne obciążenie rodziców zdalną nauką dzieci.

Grupy omawiające temat doszły do wniosku, że szkoła może mieć wpływ na samopoczucie młodzieży podczas trwania pandemii.

Przykładowe pomysły, które mogą usprawnić działanie nauki zdalnej oraz pomogą lepiej przetrwać młodzieży czas zamknięcia:

- kreatywne zajęcia pozalekcyjne podczas nauki zdalnej,
- organizacja szkoleń technicznych dla nauczycieli, aby ułatwić im pracę zdalną,
- organizacja spotkań wspierających w szkole,
- organizacja spotkań nie tylko w celu nauki, ale też w celu porozmawiania o problemach uczniów,
- spotkania rozwijające zainteresowania,
- spotkania z ciekawymi ludźmi.

2. Jak pomóc młodzieży być dobrze online?

Uczestnicy dyskusji zastanawiając się nad tym, jak można być dobrze on-line, wymienili pozytywne i negatywne strony istnienia Internetu. Podkreślili, że powstał by służyć człowiekowi, nauce i wiedzy, jednak stał się też źródłem wielu zjawisk problemowych, takich jak anonimowość sprzyjająca agresji i hejtowi, brak kontaktu z rzeczywistością, nieumiejętność skupienia się i nauki, rozluźnione lub całkowity brak relacji z rówieśnikami, problemy natury emocjonalnej.

Zgodnie został położony nacisk na fakt, że dobrze być on-line, to przede wszystkim jak najwięcej być off-line, czyli nie przenosić swojego życia do Internetu, ale żyć w realnym świecie. Przyciągnięciu młodzieży do tego mogą posłużyć różne działania podejmowane przez dorosłych i instytucje kultury. Przede wszystkim należy działać systemowo poprzez wprowadzenie w szkołach punktowania uczniów, którzy rozwijają swoje pasje, uczestniczą w zajęciach pozalekcyjnych, przynależą do różnych kół zainteresowań itp. Ogromne znaczenie w tym działaniu odgrywają instytucje kultury, które powinny dbać o atrakcyjną ofertę dla młodzieży. Padł pomysł wykorzystania seansu w kinie jako kanału do apelu społecznego dla rodziców: „*Bądź dobrze on-line z dzieckiem*” oraz prowadzenia warsztatów dla młodzieży z zakresu wzmacniania poczucia własnej wartości, bo tylko silny emocjonalnie człowiek będzie umiał korzystać z Internetu dobrze. Pojawił się także argument, by nadać większe znaczenie godzinie wychowawczej w szkole, nie zastępować jej inną lekcją, ale potraktować jako czas na rozmowę z młodzieżą o jej sprawach.

Dobrze, czyli mądrze. Według dyskutantów trzeba jak najczęściej wskazywać młodzieży, że Internet to wsłaniające narzędzie do samorozwoju, samokształcenia się, dostęp do kultury, wiedzy, osób i miejsc, do których w realnym świecie trudno byłoby się dostać. Edukację w tym kierunku mogą prowadzić dorośli, ale także sama młodzież, jako bardzo wiarygodna grupa rówieśnicza.

Dyskutanci podkreślili, że należy zaakceptować obecny stan rzeczy, czyli nie negować obecności młodzieży w świecie wirtualnym, nie krytykować i oburzać się, ale spróbować zrozumieć co nimi kieruje i poznać ten świat jak najlepiej. A jako osoby dorosłe, nauczyciele, rodzice dawać młodzieży przykład, czyli samemu być dobrze on-line!

3. Hrubieszów miasto perspektyw dla młodzieży

Cztery bardzo zróżnicowane grupy dyskutowały nad perspektywami młodzieży w Hrubieszowie. Każdy miał prawo głosu i został wysłuchany. Uczestnicy prawie jednogłośnie zdecydowali, że Hrubieszów to miasto, które jest bardzo rodzinne, bezpieczne, małe ale bez możliwości patrzenia w przyszłość. Uczestnicy uzasadniali swoje wypowiedzi np. brakiem szkół policealnych i pomaturalnych, które szybko przygotowywałyby do konkretnych zawodów. Padły wypowiedzi, że młodzież w Hrubieszowie nie ma miejsca do spotkań, samorealizacji, integracji ale również wskazano przykłady jak sobie z tym radzi i niestety nie były to budujące relacje. Pojawiły się argumenty o ofercie dla młodych przygotowanej przez władze i instytucje, niestety okazało się, że kanały informacyjne jakimi płynie ich promocja nie są dostosowane do umiejętności i potrzeb młodych ludzi, a ich zdaniem oferta jest przestarzała, niedostosowana, mało atrakcyjna. Dorośli wskazali przykłady zajęć dodatkowych - darmowych, a mimo wszystko mało osób chce z tego korzystać. Mają inne pasje, potrzeby, a do tego system oświaty i konieczność uzupełniania wiedzy na korepetycjach tak bardzo absorbuje ich czas, że trudno o realizację pasji. Zdaniem osób i grup z tego stolika, sporo zależy tutaj od podejścia władz miasta i wypracowania jakiejś miejskiej oferty wspierającej młodzież w różnych obszarach i dziedzinach. To prawda – hrubieszowska młodzież wyjeżdża na studia i poszukuje szerszych możliwości niż to co jest dostępne u nas. Niestety większość uczestników zgodnie uznała, że Hrubieszów nie jest miastem perspektyw dla młodzieży.

4. Psycholog z powołania w każdej szkole – hit czy kit?

Temat kondycji ludzkiej psychiki jest od niedawna fascynujący i absorbuje ludzi na całym świecie. Szczególnie pokazał to okres pandemii, kiedy czasy izolacji sprawiły, że wielu ludzi boryka się ze znacznymi problemami psychicznymi. Coraz częściej słyszy się o takich problemach jak depresja, próby samobójcze, nerwice natręctw czy samobójstwa - dotyczą one coraz młodsze osoby. Jak temu przeciwdziałać? Czy zatrudnienie psychologa w każdej placówce oświatowej rozwiązałoby problem? A może psychologia to tylko modny kierunek studiów, a każdy człowiek powinien poradzić sobie ze swoimi emocjami sam lub oczekiwać wsparcia jedynie od bliskich osób? Między innymi na takie właśnie pytania próbowali odpowiedzieć uczestnicy dyskusji przy tym temacie.

Przebieg dyskusji: Początkowo każda z grup została wprowadzona w zagadnienie. Głównym celem było uogólnienie wiedzy na temat tego kim jest psycholog. Przedstawione zostały funkcje tego zawodu oraz droga edukacyjna zakończona dyplomem z prawem używania tytułu psychologa. Zasygnalizowano także różnicę pomiędzy zadaniami psychologa a pedagoga szkolnego. Członkowie dyskusji odnosząc się do przedstawionego wstępu często podkreślali, że ważnym aspektem pozytywnego odbioru osoby psychologa przez uczniów może być jego profesjonalizm i ciągle poszerzanie wiedzy. Bardzo ważna jest świadomość pojawiających się nowych uzależnień. W toku dyskusji pojawiały się głosy o roli psychologa, nie tylko w życiu uczniów, ale także nauczycieli i rodziców, których należy wspomagać i rozwijać ich wiedzę na temat roli psychiki w prawidłowym funkcjonowaniu każdego człowieka. Według uczestników jedną z najważniejszych spraw jest zmiana opinii publicznej, ponieważ często wizyta u psychologa pozostaje tematem tabu. Jako przykład podawane zostały państwa skandynawskie, gdzie regularne wizyty u specjalistów są na porządku dziennym i brak jest jakiegokolwiek bariery wstydu, a mieszkańcy wspomnianych terenów są określani jako najszczęśliwsi. Młodzi mówcy podkreślali, że bardzo często nie korzystają z pomocy psychologa ze strachu przed oceną rówieśników, nauczycieli, dorosłych. Wielu z nich wypowiadało się na temat braku akceptacji, zrozumienia i wsparcia ze strony rodziców, którzy niestety, według młodzieży, nie są do końca przygotowani do udzielenia pomocy swoim dzieciom. Kluczowym punktem każdej z czterech dyskusji była refleksja nad występującym w temacie słowem - powołanie. Wypowiadający się zwrócili uwagę na wartość wcześniejszego doświadczenia w podobnym środowisku przed rozpoczęciem pracy w szkołach. Chęć wyjścia z utartych norm, otwarte drzwi do gabinetu, udostępnienie numeru telefonu i wyjście do uczniów na przerwie to jedne z wielu propozycji, które zostały przedstawione w trakcie dialogów. Kolejnym elementem dyskusji była wymiana poglądów w kwestii formy udzielania się psychologa w szkole. W wymianie zdań na pierwszy plan wysunął się wyraz - dostępność. Wielokrotnie powtarzały się słowa: *“chciałbym/chciałabym mieć świadomość tego, że zawsze można się do niego zwrócić”*, czy *“psycholog nie powinien być osobą, do której bałbym się przyjść”*.

Cechy psychologa z powołaniem, które padły z ust dyskutantów:

1. Bezstronny
2. Otwarty
3. Cierpliwy
4. Profesjonalny

2. Stale podnoszący swoje kwalifikacje
3. Zaangażowany słuchacz
4. Otwarty
5. Wnikliwy
6. Dający przestrzeń
7. Budzący zaufanie

Kontrargumentem na funkcjonowanie gabinetu w szkole były obawy przed utratą zachowania anonimowości potrzebujących i zasady czterech ścian. Pojawiały się też opinie na temat pozostawienia każdemu wolności wyboru dotyczącego skorzystania z pomocy psychologa. Podczas, gdy niektórzy debatowali nad cyklicznymi wizytami, czy spotkaniami z psychologiem na godzinie wychowawczej, inni skupiali się bardziej na akcentowaniu możliwości indywidualnej decyzji odnośnie korzystania z takiej pomocy. Młode pokolenie wyraziło sprzeciw przeciwko obowiązkowym odwiedzinom u obcego dla nich człowieka bez osobistej potrzeby i chęci. Pojawiły się również głosy wskazujące na potrzebę profilaktyki i wagi pracy nad zachowaniem i emocjami uczniów i to od najwcześniejszych lat. W tym miejscu przytoczony został przykład Japonii - państwa, które ma wielki problem z samobójstwami młodych ludzi. Wywnioskowano, że w nadchodzącej rzeczywistości psycholog nie może być ostatnią deską ratunku, a raczej sojusznikiem w walce z problemami.

Po emocjonujących i różnorodnych rozmowach uczestnicy każdej z grup wyraziły chęć wdrożenia tego rozwiązania, a nawet uznali je za konieczność. Niewątpliwą zaletą prowadzonych dialogów stanowiła obecność wśród tworzących zespoły przedstawicieli różnych kręgów społeczeństwa zaczynając od młodych, których zagadnienie dotyczyło, ale też rodziców, nauczycieli, a nawet psychologów. Dzięki temu zaistniała możliwość dokładnego zbadania opinii uczestników, którzy reprezentowali różne perspektywy.

5. Współpraca lokalna na rzecz młodzieży

Temat kontrowersyjny ale niezwykle aktualny - wzbudził wiele emocji wśród uczestników dyskusji. Pracę rozpoczęliśmy od określenia czym dla każdego uczestnika Forum jest *współpraca*? Jednogłośnie stwierdzono, że jest to wspólna praca wraz z pewną grupą ludzi, którzy starają się osiągnąć cel, który sobie obrali. Niezbędnym elementem dobrej współpracy jest wzajemny szacunek, szczerość i dobra komunikacja. Następnie dyskutując skupiliśmy się nad tym, co to znaczy, że współpraca jest lokalna. Uczestnicy dyskusji jednogłośnie stwierdzili, że jest to TU, w otaczającym nas najbliższym środowisku, w tym wypadku chodzi o nasze miasto - Hrubieszów.

Kolejnym krokiem było skupienie uwagi dyskutujących na pytaniu, czy potrzeby młodych są realizowane we współpracy różnych instytucji i środowisk. Zdania były podzielone - uczestnicy wypowiadali się różnie, po długiej dyskusji osiągnęli kompromis. Część stwierdzała, że są realizowane, bo miasto oraz instytucje organizują różne aktywności dla młodych. Druga część, że nie są realizowane albo jak są, to nikt na nie przychodzi mimo tego, że pomysł wypłynął od młodzieży. Kolejnym głosem było to, że wypuszczany jest gotowy produkt skierowany do młodzieży, bez konsultacji eksperta (czyli samych młodych) w tej sprawie. Tutaj pojawiła się niedoceniana i niewykorzystywana rola łącznika, w zasadzie łączników - Młodzieżowej Rady Miejskiej i Pełnomocnika Burmistrza ds. Młodzieży. Powinni zostać włączeni do konsultacji i opiniowania działań na rzecz młodzieży, jako głos całej hrubieszowskiej

młodzieży. Niektórzy uczestnicy dyskusji nie znali ofert zajęć czy innych aktywności oferowanych przez instytucje i organizacje, wszyscy - dochodząc do konsensusu, wysunęli myśl, że plakaty nie każdy zauważa a „poczta pantoflowa” działa najlepiej. Marketingiem bezpośrednim można dotrzeć do szerszej grupy odbiorców i zwiększyć udział oraz aktywność w wydarzeniach.

Dorośli uczestnicy stwierdzili, że do wychowawców i pedagogów, wspierając rodziców i naturalne predyspozycje jednostki, powinno należeć zaszczepianie w młodych pasji do działania, świadomości i odpowiedzialności, natomiast młodzi ludzie powinni wiedzieć, że grają „sami dla siebie”. To do nich należy odpowiedzialność za swoje słowa i działania. Mówiąc o potrzebach, powinni wiedzieć czego chcą. Dorośli jednogłośnie stwierdzili, że pomogą młodym obywatelom w realizacji ich pomysłów, ale równocześnie sami powiedzieli, że wiedzą lepiej i niektóre z nich odrzucają. Dlaczego odrzucają? Z powodu tego, że czasem mają zbyt wygórowane oczekiwania i swoje własne doświadczenia, a czasem dlatego, że nie rozumieją zmian „a tak to się kiedyś robiło i było dobrze”. Przez to, że niektórzy wyręczają młodych - pojawia się lenistwo i brak energii życiowej. Młodzi nie radzą sobie z codziennymi sprawami, nie mają doświadczenia, są chronieni przed światem. Pomimo kategorycznych i często konserwatywnych opinii, które pojawiły się na Forum dorośli stwierdzili, że młodzież również inspirowa, zaskakuje pozytywnie i ich zadziwia. Ważnym elementem we współpracy na rzecz młodzieży jest diagnozowanie, ale i szybkie działanie odpowiadające na zdiagnozowane potrzeby. Wtedy jest pewność, że wszystko jest nadal aktualne. Dyskutanci zauważyli również brak współpracy między władzami a innymi instytucjami odpowiedzialnymi za rozwój młodzieży i stwierdzili, że jeśli zmieni się ich podejście - to współpraca lokalna również rozwinie skrzydła i będzie bardziej skuteczna. Instytucje są zmuszone szukać złotego środka, tak aby współpraca jakoś wyglądała i była realizowana. Tak, żeby oferty skierowane do młodych realnie odpowiadały na ich potrzeby.

Podsumowując, wszystko ma swoje dobre jak i złe strony. Aby była komunikacja, uzupełnianie się i wymiana oferty dla młodych, a tym samym poprawa jakości współpracy potrzeba jest „złotego środka” a za taki w trakcie dyskusji uznano fora lokalne / konsultacje z władzami miasta oraz robocze spotkania międzyinstytucjonalne. Na takich spotkaniach nie może zabraknąć młodzieży, gdyż to ona będzie mogła mówić o swoich potrzebach realnych do zrealizowania i problemach, a ktoś na to odpowie swoim działaniem.

Młodzi chcą:

- głosować na repertuar w kinie,
- for profilaktycznych,
- festynów,
- miejsc spotkań,
- wieczorów tematycznych,
- praktyk,
- mentorów
- ...

W szczególności chcą być wysłuchani!

6. Jak młody człowiek ma się odnaleźć w dorosłości po polskim systemie oświaty?

Moderatorka, w tym temacie, za priorytet przyjęła przedstawienie i powiedzenie głośno tego, co rzeczywiście myśli młodzież na temat systemu oświaty, w ramach którego się kształci. Pierwszym pytaniem skierowanym do wszystkich uczestników było: jaki jest młody człowiek? Jakie ma cechy, potrzeby? Pomimo czterech zmian stolikowych wypowiedzi uczestników były niemal zgodne. Większość osób mówiło, że młody człowiek w dzisiejszych czasach jest dość zamknięty w sobie, brak mu odwagi, doświadczenia ale ma też szeroką świadomość tego, co dzieje się wokół niego.

Natomiast potrzeby, które wybrzmiały to:

- tolerancja z uwagi na wygląd, styl bycia, poglądy,
- wysłuchanie problemów czy rozterek jakie mają młodzi ludzie,
- nie uogólnianie, czyli przyjrzenie się i rzeczywiste wysłuchanie jednostki,
- zrozumienie potrzeb,
- możliwość rozwijania pasji, co przy ośmiu lub siedmiu godzinach w szkole jest niewykonalne.

Potrzebą, którą bardzo wyraźnie podkreślano była potrzeba wykwalifikowanych osób w placówkach szkolnych zajmujących się doradztwem zawodowym, które mogłyby udzielić profesjonalnych rad. Według uczestników dyskusji to zdecydowanie ułatwiłoby start w dorosłość i późniejsze znalezienie pracy odpowiedniej dla danej osoby.

Następne pytania kierowane do uczestników dotyczyły oświaty: jaka jest? Co można byłoby zmienić, aby lepiej przygotowała młodych do dorosłości? Na tak zadane pytania wiele osób aktywizowało się werbalnie, co ewidentnie wskazuje na to, jak duża była potrzeba, aby móc wypowiedzieć się na ten temat. W większości padały zdania, że obecny system ma wiele cech dokładnie odwrotnych do potrzeb młodzieży. Członkowie dyskusji stwierdzali, że system uogólnia wszystkich uczniów, nie słucha potrzeb pojedynczych jednostek, w szkołach brakuje konstruktywnej krytyki dla uczniów, co przekłada się na negowanie postaw, zachowań, wyników nauki, a to zniechęca i osłabia młodych ludzi. Dyskusyjny według młodych ludzi jest również system oceniania i sprawdzania wiedzy, gdyż każdy ma inne predyspozycje, a mimo to wiedza jest sprawdzana w jeden sposób obowiązujący wszystkich. Padły sformułowania, że system nie jest tolerancyjny, a przede wszystkim po prostu zacofany i nieadekwatny do obecnych czasów. To, co chcieliby zmienić młodzi, to więcej zajęć praktycznych w zamian za zmniejszenie ilości, po części (ich zdaniem) zbędnej teorii. Młodzież przy stoliku mówiła, że sami dostrzegają i przyznają się do tego, że odczuwają braki podstawowych umiejętności praktycznych w życiu codziennym, a to powinna zapewnić im oświata wspomagająca środowisko rodzinne. Pojawiła się również wypowiedź, że pomimo takiego systemu jaki mamy, duże znaczenie ma mentalność kadry pedagogicznej jaka jest w polskich szkołach, to jakie ma podejście do ucznia, jaki nawiązuje z nim kontakt i jak przekazuje wiedzę.

Podsumowując, głos młodzieży mówi jasno – nasz system oświaty nie przygotowuje do dorosłego życia i z pewnością jest jeszcze wiele pracy do wykonania, aby młodzież czuła się bezpiecznie kończąc edukację i rozpoczynając życie w dorosłości.

Dorośli uczestnicy dyskusji albo zgadzali się z argumentami młodych albo milczeli nie mając konkretnych argumentów na obronę obecnego systemu oświaty w Polsce.

Po części dyskusyjnej odbyło się spotkanie z zaproszonym gościem - Magdaleną Błyskosz, wzięło w nim udział ponad 190 osób

Magda jest 17-letnią licealistką, przedsiębiorczynią społeczną, prelegentką TEDx, organizatorką wydarzeń na początku swojej przedsiębiorczej kariery. Kilka miesięcy temu założyła Open Coffee High School, globalną organizację prowadzącą spotkania networkingowe dla uczniów i studentów na całym świecie. Od początku października 2020 roku przeprowadzili spotkania dla ponad 500 młodych osób z całego świata, otwierając lokalne oddziały w ponad 10 miastach w Polsce, a także w USA, Kanadzie, Indiach, Hong Kongu, Korei Południowej, a wkrótce także w Tunezji, Indonezji, ZEA, Kenii i Holandii. Ponadto miała okazję występować jako mówca na wydarzeniach i konferencjach związanych z edukacją i przedsiębiorczością. Od ponad roku odbywa staż i zdobywa doświadczenie pod okiem Richarda Lucasa, znanego polsko-brytyjskiego biznesmena i przedsiębiorcy. Magda pracuje także ze startupami, będąc członkinią zespołu Fundacji Wspierającej #OMGKRRK. Przez ostatni rok była zaangażowana także w społeczności takie jak m.in. TeenCrunch, czy Our Future Foundation.

Spotkanie było bardzo energetyczne i angażujące. Magdalena Błyskosz w sposób naturalny i z dużą otwartością opowiadała o swoich pasjach, celach, motywacjach, życiu. Uczestnicy mieli możliwość nie tylko poznać w realu ambitną 17- latkę ale również zadawać pytania, na bieżąco wyciągać wnioski, inspirować się. To bardzo ważne, zwłaszcza dla młodych z małego miasteczka, którzy mają kompleksy i kierują się stereotypami, aby zobaczyć i usłyszeć, że siła jest w nich samych, że nie różnią się tak bardzo od rówieśników z dużych miast (Magda mieszka w Krakowie) i że warto podążać za marzeniami.

Zakończenie

Moderatorami Forum Lokalnego byli członkowie grupy *Lokalsi*, młodzież w wieku 15- 19 lat, która tworzy nieformalną grupę przy MBP. Są młodzi i aktywni. Mają energię, zapał i marzenia. Chcą zmieniać się i rozwijać, żyć świadomie i mieć cele. Chcą udowodnić, że Hrubieszów to dobre miejsce do życia i rozwoju a motywacja do tego drzemie w nich samych.

Zamysłem organizatorów wydarzenia było pokazanie uczestnikom mocy wspólnych odkryć i pomysłów, które powstały po spotkaniu się pojedynczych głosów i podzielenie się nimi oraz tego że nie miejsce urodzenia determinuje przyszłe życie młodych ludzi tylko ich odwaga i mądrość. Nie da się wprowadzić trwałej zmiany po kilkugodzinnym spotkaniu, ale takie spotkanie może być niezłym początkiem. Dlatego osoby czytające raport, proszone są o chwilę zastanowienia nad efektami tej dyskusji

- Czy poszerzyła się ich wiedza, zmienił punkt widzenia na pewne sprawy? Czy przychodzą im do głowy nowe, głębsze pytania dotyczące omawianych tematów? Czy da się przedstawione wyżej problemy rozwiązać, a choć część pomysłów wcielić w życie?

Należy pamiętać, że World Café jest metodą służącą do prowadzenia dialogu, dzielenia się wiedzą i kreatywnymi pomysłami, a nie do wypracowania konkretnych rozwiązań czy poznania opinii jakiejś grupy na dany temat. Dlatego została użyta, aby sprowokować spotkanie i dyskusję, wejść na drogę procesu partycypacji. Uczestnicy mocno się zaangażowali, ale dopiero poznają swoje potrzeby i oczekiwania. Dla *Lokalsów* ważne było samo podjęcie dialogu, zdają sobie sprawę, że wypracowanie konkretnych rozwiązań wymaga dalszej pracy.

Dlaczego Miejska Biblioteka Publiczna organizuje takie wydarzenie? My, dorośli hrubieszowianie jesteśmy odpowiedzialni za rozwój młodych ludzi, chcemy stwarzać im warunki optymalnego rozwoju uczestnictwa w życiu społecznym. „Istnieje potrzeba włączenia młodzieży w proces tworzenia polityki młodzieżowej, uruchomienia dialogu społecznego i większej aktywizacji społecznej młodych. Dlaczego? (..) możemy wymienić trzy główne argumenty. Po pierwsze, młodzi ludzie nie tylko są przyszłymi obywatelami, ale są zaangażowani w życie społeczne tu i teraz. W ten sposób posiadają oni wiedzę i kompetencje, które mogą mieć kluczowe znaczenie dla formowania i ewaluacji konkretnych rozwiązań. Po drugie, młodzi ludzie – jak to ma miejsce w przypadku każdej innej grupy społecznej są w oczywisty sposób ekspertami w swojej własnej sprawie, oferują unikalną perspektywę i jedyną w swoim rodzaju refleksję. Po trzecie, angażując młodych ludzi buduje się ich społeczne zaplecze, które może pozytywnie wpłynąć na wdrażanie przyjętych rozwiązań”. ^[1]

[1] <https://partycypacjaobywatelska.pl/wp-content/uploads/2015/08/dialog-z-mlodzieza.pdf>

[dostęp: 25.08.2021; godz. 11.31]

